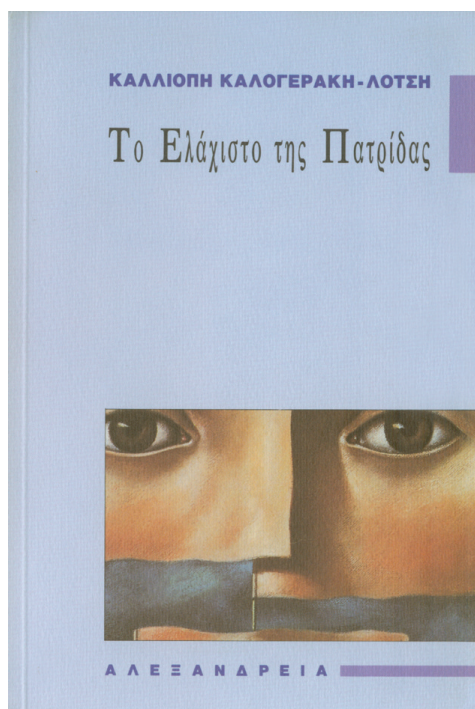

-ΔΕΛΤΙΟ ΤΥΠΟΥ-

Καλλιόπη Καλογεράκη-
Λότση

ΤΟ ΕΛΑΧΙΣΤΟ ΤΗΣ ΠΑΤΡΙΔΑΣ

ISBN: 960-221-051-6, σελ. 78, σχ.21x14,
α' έκδοση 1992,
τιμή 9,00€ (χωρίς ΦΠΑ)

Με αφορμή μια θεμελιώδη απώλεια στη ζωή της, η ηρωίδα βρίσκεται αντιμέτωπη με τη σύγχρονη ύβρη: έναν κόσμο επίπλαστο που μάχεται τις καταγωγές των πραγμάτων και των λέξεων και τον σεβασμό που αρμόζει στα πρωταρχικά πράγματα της ζωής. Συνειδητοποιώντας το φοβερό τίμημα που θα πληρώσει και η ίδια γι' αυτό, προσπαθεί απεγνωσμένα να δράσει.

Προς το παρόν ίσως να σώζεται, μόνο και μόνο επειδή η λεπτομέρεια στη ζωή της γίνεται επική. Γι' αυτό και το ελάχιστο στο αφήγημα ετούτο παραπέμπει στο μέγιστο, με μια γραφή στηριγμένη όχι στο επίθετο, τη μεταφορά ή την παρομοίωση, αλλά ανοικτή στην περιπέτεια της αναζήτησης του ρήματος –σήμερα ρήγματος– στο κέντρο της ζωής μας.

Μια τέτοια σωτηρία ωστόσο δεν μπορεί παρά να είναι επισφαλής, όσο η ίδια διατηρεί σπαρακτικά την ανάμνηση του όλου, που δεν υπάρχει πια.

Ο επικείμενος θάνατος του πατέρα της οξύνει στο έπακρο την ευαισθησία της Ξένης στα πρωταρχικά στοιχεία της ζωής, στις καταγωγές των πραγμάτων και των λέξεων που ισοπεδώνονται από τη σύγχρονη ύβρη. Αρχίζει έτσι μια πορεία απομόνωσης και αποξένωσης από την επίπλαστη πραγματικότητα, όπου η «πατρίδα» ως βιωμένος οικείος κόσμος συρρικνώνεται σε ολοένα στενότερα σύνορα: ξεκόβοντας οριστικά από τη χαμένη γενέθλια γη και από την αφιλόξενη πια μεγαλούπολη καταφεύγει στο σώμα της αφανισμένης επιθυμίας και στη φωνή του έναρθρου ή άναρθρου λόγου. Για να αποδώσει αυτή την εσωτερική περιπέτεια, την ποίηση της ζωής που χάνεται και ξαναβρίσκεται, η γραφή δεν στηρίζεται στο επίθετο, τη μεταφορά ή την παρομοίωση· παρακολουθεί μάλλον τη

λεπτομέρεια που γίνεται επική, καθώς διατηρεί την ανάμνηση του όλου, και το ρήμα που αντανακλά το ρήγμα στο κέντρο της ζωής μας.

«Η Καλλιόπη Καλογεράκη-Λότση, με το αφήγημά της αυτό, όχι μόνο δίνει νέες διαστάσεις στη γλώσσα της σύγχρονης πεζογραφίας μας, αλλά και με τρόπο επιδέξιο ενσωματώνει μια ολόκληρη μυθολογία συμβόλων και σημείων πάνω στη σωματική έκφραση που σήμερα φαίνεται να αποτελεί το επίκεντρο των πλέον σύγχρονων αναζητήσεων όλων των επιστημών του ανθρώπου. Δημιουργεί έτσι ένα κείμενο με πλούσιο φιλοσοφικό-κοινωνικό διακείμενο, που χρήσει μιας άλλης, εκτενούς, μελέτης που ξεπερνά κατά πολύ τα πλαίσια αυτής της κριτικής. Στην οποία δεν μένει άλλο από το να τονίσει την ανάγκη έκδοσης τέτοιων κειμένων που αποδεικνύουν ότι η ελληνική πεζογραφία συνεχίζει να ανανεώνεται έξω από τις όποιες εμπορικές επιταγές που υποτίθεται ότι εξυπηρετούν έναν “εκ των άνω” διαμορφούμενο “ορίζοντα αναμονής” των αναγνωστών της λογοτεχνίας.»